

EAST BOCA KOLLEL

הלכה

יהוד

EAST BOCA KOLLEL

גם' השיעיכים לשו"ע יו"ד אהע"ז סי' כ"ב

1. קדושיםן דף פ:-פב.

- דף פ: - מתני' עד דף פא. "הנץ שבוייתא" (3rd wide line) (middle of the page)
- תוס' דף פא: ד"ה בעליה בעיר
- דף פא: - "מתיחד אדם עם אמו" עד "הגדילו..."
- דף פב. – מתני' "לא למד" עד מתני' "כל שעסקיו עם הנשים" עד ר"מ אומר" (Just the first line)
- תוס' שם ד"ה לא יתיחד

2. ע"ז דף לו:

3. סנהדרין דף כא.-כא:

4. ע"ז דף כה.-כה:

- תוס' שם ד"ה לא צריכא

5. סנהדרין דף לז.

- תוס' שם ד"ה התרוה

6. כתובות דף ז.

EAST BOCA KOLLEL

פָא:

עשרה יהודין פרק רביעי קידושין

חיב שפוי. צב ככוגן דל' ממלוקטו: הדבו י"ט בסוף. מותן ל' כוס: אגבו. שוטער' גלעדי': שעדר ביה ניחוח. הצלך מוכו לת' כוס ליחד. סיוולקה נון פאלטוקה: ניחוח בית. גענעו צו: שקא. סול' חיקת עלמאו כקל: שעש' ואקמארו פלאג'ו קפל'ן: גברא. קטעי'ן זט' זט' קול' זיל' מומאן (ג') ואקמארו פלאג'ו געט'ן: שיר. פליינו כקטר טהרה ער' גאנז'ה הימלן ליטוינ: פשא. מגען גאנז'ה גאנז'ה ליטוינ: איזא זרכ' ניא. לאטוקן מעל' גאנז'ה קיטל'ן: צוון לישר: חי'ת. צען נולפיו דמלעט: נאי טניא אפרת הין. נאג' טוינל גאנז'ה איזא זרכ' ניא. לאטוקן מעל' גאנז'ה קיטל'ן: דעריש פיניא. מומת וקסה ווועס וויל' דעריש פיניא.

תיב שפדר אמר לה' הבו לי בסא דבבו ליה
מלל דרא: קשחה נששה. נאכטיאס
ונקיטו זטמס טולפוקטונ: הילפ'א
ווערט' קיריא. פגדיס פלמי וואטמאס
פיטס זיטס: אנא חדוזא. סס
וועס ניכט' ציל'ן: חדורי' טויניא.
טולפוקטונ ריסט ליטס: דריש זיטריא.
נוק'ן פטנסס דקלן: שוד.
קפק: קא זיטיב געוויה. נסמיים למ'
גענוו: איזה הפרם. (ג') נרכין
טולפה: גנעה דבובט' פדרה. למאל
טלטקה פטלה (ג') מס' גאנצ'ה זום' זט'
טולפה: (ג') זורא שותה בעי'.
אנא חדוזא חדורי' מזומא הונעה אמרה ליה איזה' נהי' לדך זומאן דריש
צוציטה שור או אל אתייה נוילאה כי אהא לבייהה הוה אַךְ שגרא דיבורו
הנורא סליק וכא יתיב בנוייה אמרה לה' מא' האי אמר לה' הא ביה ורכ' הוה
מעשה אמרה ליה אנא הווא לא אשג'ה בה עד דרביה לה' סטינ' אמר לה'
אנא מזדא לאסודא איכוינו כל' ייזו של אויז זדק' הוה מהענה עד שנות
באותה מorthה דרtinya ^ט אישה הפרם וה' סול' לה' המה הכתוב מורה באשה
שנדורה בזעיר ושמע בעלה ודבר לא דעה שהפר לה בעלה והותה
שורה יין ומיטמאה לנטומים וב' עקיבא ^ט כי הוה מלה' סוקא הוה בכ'
רב' עקיבא מגיע לפ██וק והה בוכה מה משותביין לאכול ביז' טלה אמרה תורה
זריה ^ט נברה וסליה מה משותביין לאכול בשער חור ווילה בעדו בשער חור על
אתה במאה וכמה כייזא ברבר אתה אומ' זול' דע ואשם ונשא עונו כשרה
כיז' חלב על אותה מorthה זא דע ואשם ונשא עונו כשרה ביז' לאכול שומן ווילה
בעדו דבר זה דו' כל הדורות: מותיזיד אדים עם אהותו זול' דע ואשם ונשא
רב' אPsi מותיזיד אדים עם אהותו זדר עם אמו ועם ברתו כי אמרה קימה
דשVELOא אל אמר אסורה להרייחיד עם כל ערויות שבתורה ואפל' עם ברובה תנן
מותיזיד אדים עם אמו ועם ברתו וויש' עכבהם בקרוב בשער וויבורת ^ט דשVELOא
אמר לך שמואל וליטעניך הא דרtinya אחורה והבורות ושאר כל ערויות שבתורה
אין מותיזיד עמהם אלא בעדרים אין שלא בעדרים לא אל' הא נא' הא
דרINYA אמר רבי באיר הורו כי מבני בת' אויבן ההורו כי מבני
כלחו ליגל' עליו אותו תלמיד אמר רבי חנניה בן גמליאל לא
הו יומ' מועטים עד שבסל' אותו תלמיד בחמותו אפל' עם בהמה אבוי
מכלהיה ^ט מלילה דברא רב ששת מעבר ליה מצר'א רב חן מנהרדען איקילע
לרב חנניה לפום נורא הוה דחיפ' וכא קייא במנה קביה אמר לה'
לא סבר לה' מיר אפל' עם בתהה אמר ליה ^ט לא אוידרא אמר רב אPsi מותיזיד
אדם עם שורי' במרות ועם שורי' צרות עם אשה ורמותה ^(ט) עם אשה ומבה' בעלה
עם אשה ותינוקת שוויית בעם באה' ואין מוסרת עגמה לביאה: העניילו
זה ישן בפסותו וובי': וכמה אמר רב בר עיא אמר רב אPsi ^ט תינוקת
(ט) בת חיש' שנים וויס אחד תינוק בן שתים עשרה שנה וויס אחד איכה
דאמרי' תינוקת בת שתים עשרה שנה וויס אחד תינוק בן שלש עשרה וויס
איך' זהה וזה בר' שייח'ו ^ט שר'ים נבנ'ו שעירך צמח אמר רב פפא א'ר
חסודא לא שננו אלא שאינה בשושה לעמוד לפני' ער'ם ^ט אבל בשושה לעמוד
לפני' ער'ם אסור מא' טעמא ציר אלבש ר' בא' א' אילע' לר' רב
חסודא התינוקת שקללה נבת בorthה אוותה בכונפה אמר לה' לא סבר לה
מור דמקדשא אמר לה' עברת לך אדרב' ^ט אמר רב דודזה אמר רב וואיטמא
רב' אליעזר אסור לאדם שיקיש את ברתו כשבוא קפניה ענד שתרגיל והאמור
בפלו' אני רוזה מיר גמי עבר לה' אדרשומוא' ^ט אמר שמואל אין
משותמיים באשה אמר לה' אנא 'באיך' דשVELOא סבואר ל' ואמר שמואל
הבל
ערות מפעע פיטס וממענה סי' קיינע גמו ולנטנה גמלה סי' צומלה עד צה' עטל' עטל'
פְּנִי' בילד' שיט פט' טעמ' ציל'ה: לא סבר זה מיר דפרק'שה. אין לך' לעט צט' מוקומת' וויס' זט'

אבוי מבלי ז'ה מפלגה דברא.
בסא אכבר שדא בה' כיר'ו נהרו בה' שכא
טפלעה ק' טכני (ט) וואק' קייל'ן
פְּנִי' קט' גברא ער'ק ומישא נפשיה בORTH
לטומו לו לא מסטו יטפלן לא' ^ט הבבא אל' בהריה נפל' קמיה כ' דחויה' ^ט דהוה
על משב' זול' וויל' עט סט' נפשיה אמר לה' מא' מעמא
כל'

EAST BOCA KOLLEL

ע"ז דף לו:

שנעה לא מקו למסוי דאוריתא. דמייד פאליך כי כל גרכי וטיג כי גור רצק גם פטומני ביה מצל ימוד גם כי ותמו הינכו תלמי טמלי ותכל: באotta שעה. מעשה למון וממל וסם לדין יסוד נקנדרין צפ' כ"ג: שיטמא בויבת. הפי גם רלה גור עלי ליקות כי: צער גדוֹר הוּא זי כי. לנוּר טולם גדוֹל טיס לי קאלו נטהילה ז אטעלמיס ממענה כמה פעמים ולמ סיה נדוֹ: סומל

דאורייתא עוכד כוכבים הבא על בת ישראל המשבה בתריה אבל ישראל הבא על העובדת כוכבים לא והוא אינו גור אף ישראל הבא על העובדת כוכבים ישראל הבא על העובדת כוכבים הלכה למשה מסיני היא אמר מר "הבעול ארמית קנאין פוגען בו (אל") דאוריתא יברהסיא וכמעשה שהיה והוא אינו גור אפילו בצעניא בצעניא נמי בית דינו של השמנאי גרו [רכי אתה רב דימי אמר ב"ד של השמנאי גרו] ישראל הבא על העובדת כוכבים חייב משום נשג"

כ"י אתה רבין אמר משום ינשג' זי גרו בית דינו של השמנאי ביה אבל יהוד לא והוא אינו גור אף יהוד יהוד נמי בית דינו של דוד גרו אמר רב יהודה באהה שעה גרו על יהוד אמר הtam יהוד דבת ישראל אבל יהוד דעובדת כוכבים לא והוא אינו גור אף יהוד דעובדת כוכבים יהוד דבב ישראל דאוריתא היא אמר ר' יוחנן משום ר"ש בן יהוץך רמו ליהוד מן התורה מנין שנאמר כי ישיתך אחך בן אמק וכי בן אם מסית בן אב אינו מסית אלא בן מתייחד עם אמו ואין אחר מתייחד עם כל עריות שבתורה יהוד דאוריתא דاشת איש ואתא דוד וגור אף איחוד דפנויו יוארו תלמידי בית שמאי ובית היל גור אף איחוד דעובדת כוכבים

סנהדרין דף כא.-כא:

תנא

משmia דר' יהושע בן קרחה גדר גדרה תמר באotta שעה אמרו לבנות מלכים כך לבנות הדירות על אחת כמה וכמה אם ל贇ותות כך לפזרות על אחד כמה וכמה אמר רב יהודה אמר רב באotta שעה גרו

על הייחוד ועל הפניה יהוד דאוריתא הוא אמר ר' יוחנן משום ר' שמעון בן יהוץך רמו ליהוד מן התורה מנין שנאמר ז כי ישיתך אחך בן אמק וכי בן אם מסית בן אב אית מסית אלא לומר לך בן מתייחד עם אמו ואין אחר מתייחד עם כל עריות שבתורה אלא איכא גרו על יהוד דפנוי

EAST BOCA KOLLEL

ע"ז דף כה.-כח:

לא תתייחר אשה עמהם: במאוי עסקון אילומא בחדר רכותה גבי ישראל מי שרי ותרתנו לא יתייחר איש אחד עם שתי נשים

לא באתה. לסכין קצת מילול נטלהן ציוין צניע
צין מיליך מל כל מלי נערין חיין דילך גל צמיה יונרך מהד מוקן
לנקזיו וונמיהה מהד מוקן ימייד עס בערוה צפ' עבורה יומקן (קיטן
לט' מיל): בפרוץין מי שרי. ושדי כוכביס למא לא לה מאה לא כוממיין
סיה הפל' יסראעל למלוממיין טקיין:

וועס כט' וטקיין צויתען
וועס: במתה. פון לעיר לעירלא
כען קוינר מות סלען ימעו: באשותו.

כל עונד כוכביס עמו: עובד בכוכבים
איין אשתו משטרתו. דלן קפלס
דליטו נקי וליטמיינ צטיליאן: אבל
ישראל אשתו משמרתו. סריין לדתנן
געסרא יומקן צוין סלען מוחט עמו
יזון עטוק נפונקי מפי סלען
משמרתו: וטיפוק ליה. גלו

אלא ברהלהא דכוורתה גבי ישראל בפרוציז
מי שרי ותרתנו אבל אישת מהתייחדה
עם שני אנשים ז' ואמר רב יהודה אמר
שמעיאן לא שננו אלא בכשרים אבל בפרוציז
אפיקו עשרה נמי לא מעשה היה והוציאה
עשרה במטה לא צריכא באשתו עמו עובד
כוכבים אין אשתו משמרתו אבל ישראל אשתו
משמרתו

מלס עס הפס ומיטיקת צויתען
טעס נטל' וטאל' מוסקט טומאה
לטילס ויל' לדסן גל' ממייד מסמע
טלין זס צוס יסלהלית גל' טיל:

סנהדרין דף לו.

הרתוֹרָה הַזִּדְחָה עַלְיוֹן סֻוֹגָה בְּשִׁוּשִׁנָּם. נָעַנְןָ דָס נְדוּת נְדָתָה
כְּלֹמְדָת לְסֵכֶתְנָס לְדוּמָס לְלֹמְדִים מֵיל פּוֹרָס וְלְה'ת
וְכָה יְמֹוד דְּלֹרְיִמְתָּל סָאָל כְּלֹלְלִיטִין (ישל' ד' מ': מיל יְמִינָן הַמִּינָן
הַמִּינָן וְוַיְלִי הַמִּלְלָה קְלָלָה לְדַבְּרֵי קְלָלָה לְמִתְבִּיבָן הַמִּרְיִמְתָּל
וְיַל' דָלָן הַסְּלָה מְלָה הַלְּלָה הַלְּלָה כְּנַעַן
הַמּוֹעֵד עֲצִיאָה לְמַשְׂאָרָה הַלְּלָה מְהֻהָה
סְפָה לְטַסְלָר (ט' וְמִיטָה סְלָה דָלָן גַּעַל
הַפִּילָן נָהָה הַקּוֹוָה לְסִמְיָה דְּלֹמְדָלִי
כְּפָ"ק לְכְמוֹתָמָה (יז' ד') גַּל כְּנַעַן סָוֶל
צִין צִין כְּלֹמְדִים וְהַזְמָה יְסִים צִין
אַגְּמָס וְה'ת וְה'ת הַמְּלָרִי כְּפָ"ק דְּלָתָמָה
(ז' ג'). מְקַסָּה הַזְמָה נָהָה נְהַזָּה רְעָסָה
מָה הַזָּה רְעָסָה סָוֶל צְנַגְּדוֹ וְסִיל צְנַגְּלוֹ
הַקּוֹוָה כּוֹ וְפִי צָס צָקְוָנָטָה מְסָס יְסָס
לְהַזָּה לְזָה גַּרְגַּלְתָּה נָהָה וְזָכָלָה הַמְּלָרִי
סֻוֹגָה בְּכְבוֹנִים וְיַל' דָסָה צְנַגְּדוֹ וְסִיל
צְנַגְּדוֹ אַקְוֹוָה נְהַזָּה הַזָּה הַפִּילִי בָּלָן
יְיָהוּ מְצָסָה הַקּוֹוָה דְּעַתָּה סְנַנְיָן
וּמְמַמְמָנִין וְזָהָה וְזָהָה טִימָה מ"ס
לְיִיּוֹד דִּינָה סְרִילָה מְקַוְּגָה בְּכְבוֹנִים
וְזָהָה צְנַגְּדוֹ וְסִיל צְנַגְּלוֹ הַקְּרָתָה
מְסִיקָה לְהַזָּה לְזָה הַגְּזָנָה גַּן וְיַל'
לְמַמְמָנִין טִפְיָה נָהָה סָוֶל צְנַגְּדוֹ וְסִיל
צְנַגְּדוֹ לְפִי צָמְמָקְלִין יְמָד וְנָגָן וְזָהָה
זָהָה כְּדָפְלִישִׁים: וַיַּרְחַן אֶת רִיחָה

נהנָן מִתְעַמְּדָהן: ^ט סֻוגָה בְּשִׁוּשִׁנָּם שָׁאָפְילָו
כְּסֻוגָה של שִׁוּשִׁנָּם לֹא יְפַרְצָו בְּהַזָּה פְּרַצּוֹת
וְהַיָּנוּ דָאָמָר לְיהָ הַהְוָא מִינָא לְרַב כְּהָנָא
אָמָרְתָו נָהָה שָׁרֵי לִיְהָוִי בְּהַדִּי גְּבָרָא אָפְשָׁר
אִישׁ בְּנוּוֹת וְאִינָה מְהַבְּבָת אָמָר לְיהָ

בְּשִׁוּשִׁנָּם שָׁאָפְילָו כְּסֻוגָה בְּשִׁוּשִׁנָּם לֹא יְפַרְצָו בְּהַזָּה פְּרַצּוֹת ^ט רִישׁ לְקִישׁ

EAST BOCA KOLLEL

כתובות דף 7.

תניא כוותיה דרב חסדא ^ב הרי שהו
פתחו אפואה וטבחו טבוח ויינו מזוג וננתן
מים על גבי בשר ומת אביו של חתן או אמה
של כלה מכנים את המת לחדר ואת החתן
וואר הכהלה להופפה ובועל בעילת מצוה ופורש
ונוהג שבעת ימי המשתה ואח"כ נהוג שבעת
ימי אבילות ובכל אותן הימים הוא ישן בין
האנשים ואשתו ישנה בין הנשים וכן ^ב מי
שפירסה אשתו נדה הוא ישן ביןの人ים והוא
ישנה בין הנשים ^ב ואין מונעין תבשיטין מן
הכהלה כל ל' يوم בין קר ובין קר לא בעול לא
בערב שבת ולא במצו"ש אמר מר הוא ישן בין
האנשים והוא ישנה בין הנשים מסיע ליה
לרבוי יהונן דאמר רבי יהונן ^ד ע"פ שאמרו אין
abiloth b'mo'adim אבל דברם של צינעא נהג
דרש רב יוסף בריה דרבא משמשה דרבא ^ה לש
אלא שלא בעל אבל בעל אשתו ישנה עמו
והא הכא דבעל עסקין וקטני הוא ישן
ביןの人ים והוא ישנה בין הנשים כי
קאמר ^ו אפרוסה אשתו נדה הא וכן קתני

מכפל וקמינה מלון: תניא כרב
חסדא. דטעקי לא נמן מיס על
גדי נטלי: וכן מי שפירסה אשתו
נדה. נכיקתס למופס: הוא ישן
כ"י. ולמן נלמאין וס עס זא: בין
בר וביין בר. דין יט ליום דין לן
לעומם: לא יבנעל. צעה להלכו: לא
בנרב שבת כו'. גליל צעם מפני
צעטס מטולס ^ט: ולא במצו"ש.
לקמן ^ט מפלט: מסיע ליה. סה
לקמי לטלוק נמצמץ נסבעם ימי
סמסח סגן לו כרגל: של צינעא.
טהלויכו יכול לבדיות סתוול היל נך:
לא שנג. לדין נלמאין להתייחד: אלא
שלא בעל. דמקיףليس ילריס: דבבניא
עסקיין. דקמי צועל צעלם מuous
לפני קדמת סממ: כי קאמוד. רציה
לה צנו הפליקת הסתו ולס קהמל
לכין לדלה ממולא ^ט געל מליען על
לעם חמי נולולי צהיקור כלה: הא וכן
מדמיין ليس וגהצילות דצעל עפקין:

הכי קאמר וכן מי שפירסה אשתו נדה ולא
בעל הוא ישן ביןの人ים ואשתו ישנה בין
הנשים

EAST BOCA KOLLEL

Issues to Explore based on the above sections of גמ' ב

1. If holds that both he and are not considered כשרים, the ruling of רב יוסף that one woman is allowed to be with two men assuming both men are כשרים is misleading because it would never actually be applicable?
2. Why does assume בعلاה בעיר (in contrast to), and would hold the same regarding the right of רשות הרבנים?
3. Does the concern of limit the right of היתר as it does for the right of היתר?

משנה תורה הל' איסורי ביהה פרק כ"ב / טורaben העזר סי' כ"ב

1. משנה תורה הל' איסורי ביהה פרק כ"ב

- ו' הל' א'-ד', ח'-י', י"ב, י"ח - כ"א

2. טורaben העזר סי' כ"ב

ו' בית יוסף ד"ה "וכתב הרמב"ם"

ו' בית יוסף ד"ה "וכתב הראב"ז בספר בעלי הנפש" עד "ומיהו"

ו' בית יוסף ד"ה "וּמְשׁוֹרֶשׁ וּרְשָׁעִי מַתִּיר..."

ו' ב"ח ד"ה "וּמְשׁוֹרֶשׁ וְאֲדוֹנֵי אֲבֵי הָרָא"ש..."

ו' ב"ח ד"ה "אֲשֶׁר שְׁבֻעָה בָּעֵיר..."

ו' פרישת ד"ה "אָסֹר מִן הַתּוֹרָה..."

ו' פרישת ד"ה "כַּתְבֵּרְמַבְמַן זָל..."

EAST BOCA KOLLEL

רמב"ם A Few Issues to Explore based on the

1. Why does the רמב"ם not specify ages in היל' א' and only do so in היל' י"ב?
2. What does the הקבלה mean that the רמב"ם איסור is מפי?
3. Is there a difference between the phrase "היל' א' אסור להתייחד" in and the phrase "היל' ח' לא תחיהיחד" in?
4. Does the רמב"ם agree or disagree regarding the reasoning behind בעלה בעיר of היתר?

EAST BOCA KOLLEL

מעשה דרב ביבי – קידושין דף פא.

חווון א יש הלכות אישות סימן לד

3) ויש לטוי צלחת למד נחון וטוי נפניש לי מכבי נמילת דלא
מנפניש ונולח לטעום חיישין טכו טוכר חותם
כלומר צלמה מזוק כל זונות לחכ' למלה, ונולח כן מטווד לה
כינוי דהomer שקוולו לרוגה מחותמי נמי ולכמי ליחוט טכיה חעל
הלו שתעמיד כדרוג ע"י עמלח הו עמי מהרrios ולעט.

משנה ברורה סוף סי' רל"ט

בטול תועה, ארכיכים בדקה ביתור. גם ראוי למחל לבל מי שחתא בגנו וצערו, ובכוות זה, הקדים מאיריך ימים (אגלה כה). אמרו חז"ל, הישן בבית יהידי, והינו בלילה, אחותו לילית, וביתו הנזחר. אלו צרכין שמור מהמזיקין. חולה, חיה, חתן, פלה, אבל, ותלמיד חכם בלילה (הינה, ^טקשהו עופר יהידי באישון ללילה ואפקלה):

שער האיזון

בלאו כי כהיום הנשים נהגו לאמרם (פר' מגדים): י"ז. מן אברם בשם מהרייל. לפי זה הישן בחדרו יתירין, אף שבפתח יש אונשים ארך לזהר שלא יהיה נעול רק פتوוח לביטה, וכןulos נухנים לקעל בונה. ונראה לי אף להמחמירין, אם בבביה יש שם אשה לבה, ועל ידי זה שיקיה פתווח יהאה אסור יהוד, לא יפתחו ולא יגיע לו שום ריעותא, כי שומר מצוה לא ירע דבר רע:

שוו"ת שלמת חיים

סימן צב

דלת נעולה והמפתח בידי האם מצילה מיהוד

במוש"ב במשנה ברורה (סימן רלט סק"ט) בעניין היישן בבביה יהידי דבית היינו חדר, וועל שם בשער החזון (ס"ק י), לפי זה היישן בחדרו יהידי אף שבבבית יש אונשים, ארך ליזהר שלא יהיה נעול רק פתווח לביטה, והדלת נעול מועיל. ואולי צ"ל דוקא אם סגור והמפתח בידי איש אחר, אבל אם המפתח הוא בידי האיש השוכב שם מאי מהני, הרי בידי לפתוח בהתנברות היוצר.

תשובה: נעילה ודאי מהני כנראה דעתך לא גזרו. וכן מונח מעשה דרב עמרם שם בקידושין (פא, א) דהרי אפשר ליקח סולם לעלות, וע"ב כל דהיכא דעובד דבר היכר והוא בחדר מיוחד שוב לא שייך יודע¹⁶⁹.